

Bemærkninger til Lovudkastene.

Efter at Justitsministeriet i Skrivelse af 29. Juli 1922 til Familieretskommissionen havde udtalt, at Ministeriet ikke mente at kunne forelægge Forslag til Lov om Ordningen af Ægteskabets Retsvirkninger i den Skikkelse, hvori det fremtræder som udarbejdet fra Kommissionens Haand, og i Tilslutning til stedfundne mundtlige Drøftelser havde anmodet Kommissionen om at tage de herhen hørende Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse, har Kommissionen undersøgt, om den i Udkastet af 1918 foreslaaede Ordning med »Gifteeje« og »Gifteret«, der efter Ministeriets Opfattelse vilde volde Vanskeligheder i Anvendelsen, kunde erstattes med allerede kendte Betegnelser, der samtidig kunde tydeliggøre, at man bygger paa den nedarvede Ordning Formuefællesskab. Man har ment at kunne naa dette Resultat ved at anvende Betegnelser som »Formuefællesskab« (§ 15), »Raadigheden over, hvad Ægtefællen har indført i Fællesboet« (§ 16) og Hæften med »den Del af Fællesboet, hvorover han raader«. (§ 25).

Samtidig har man tilstræbt at bevare Realiteten af den i Udkastet af 1918 foreslaaede Ordning: Formuefællesskabet bevares som hidtil (§ 15), forsaavidt det er en Norm for en Lighedeling ved alt Skifte (§ 16, 2. Stk.), men Raadigheden over Fællesboet skal ikke som hidtil overvejende tilkomme Manden, hvorimod hver Ægtefælle stilles principielt lige, idet hver raader over, hvad han eller hun ejede ved Vielsen eller senere har indført i Fællesboet; dog kan der ligesom efter nugældende Ret skabes et Særeje, der ved Skifte beholdes af vedkommende Ægtefælle eller hans Arvinger, jfr. § 21. Kvindens Raadighed er saaledes udvidet med, hvad hun ejede ved Vielsen eller senere har faaet ved Arv eller Gave, og Mandens Raadighed er begrænset i tilsvarende Omfang. Gældsansvaret er delt fuldstændigt (§ 25)

og ingen af Ægtefællerne (som nu Manden) hæfter for den andens Kontrakts- eller Retsbrudsgæld. Derimod er begge Ægtefæller solidarisk ansvarlige for »Husholdningsskuld« (jfr. D. L. 5—1—13, Lov Nr. 75 af 7. April 1899 § 13 og Udkastets § 11 og § 12), dog at der i §§ 26 og 27 er givet visse Lempelser for Hustruens Vedkommende. Misbrug af den en Ægtefælle indrømmede Raaden søges modvirket ved en »Vederlagsregel« under Skiftet, jfr. §§ 23 og 24, samt ved Reglerne i § 17 og Kap. V, ligesom der ogsaa i §§ 18 og 19 er foreskrevet en vis Samraaden af Ægtefællerne med Hensyn til Bopæl og Bohave.

Udkastet af 1918 er iøvrigt blevet noget forkortet. Dels er Kapitel 2 »Regler om Forældremyndighed« allerede optaget i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, dels er Størsteparten af Kapitel 7, »Regler om Skifte«, der naturligere har sin Plads i en Skiftelov, sammenarbejdet med de nugældende Regler i Skiftelovens Kapitler 5 og 6 til et særligt Udkast til Lov om en ændret Affattelse af disse Kapitler, hvorved der opnaas større Klarhed i Reglerne for Skifte, dels af Dødsboer, hvor der er en efterlevende Ægtefælle, og der helt eller delvis har bestaaet Formuefællesskab mellem Ægtefællerne, dels af Fællesbo i Ægtefællernes levende Live. Dog er af Kapitel 7 de mere materielretlige Vederlagsregler i §§ 62—65 bibeholdt i Udkastet til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger (§§ 23 og 24).

Endvidere er Kapitel 8 »Om uskiftet Bo« udeladt, idet Kommissionen har fundet det mest hensigtsmæssigt at tage Reglerne for uskiftet Bo op til Overvejelse i Forbindelse med de arveretlige Spørgsmaal, som Kommissionen for Tiden beskæftiger sig med.

Endelig er §§ 104 og 105 om Beskatning af Ægtefæller udeladt, da dette Emne ikke staar i nødvendig Sammenhæng